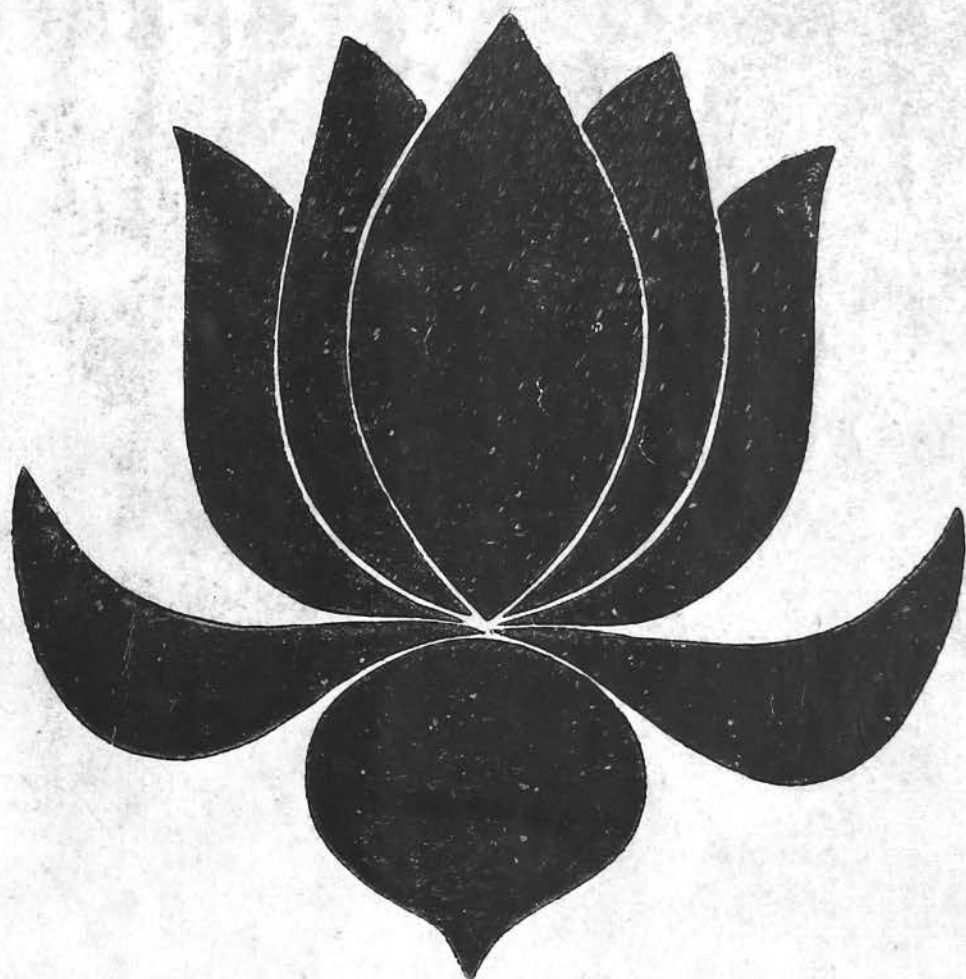

LIÊN HOA

== VẤN TẬP ==

LIÊN - HOA TÙNG - THU'

== XUẤT BẢN ==

THÁNG GIÊNG NĂM ẤT - MÙI

PHẬT - LỊCH 2518

Saign 25-3-57

LIÊN-HOA

= VĂN TẬP =

LIÊN-HOA TÙNG-THU
===== XUẤT BẢN =====
THÁNG GIÊNG NĂM ẤT-MÙI
PHẬT-LỊCH 2518

LÀ THU' CHUNG

Liên.Hoa chào các bạn độc-giả

Liên-Hoa ra đời với hai mục đích : đưa người từ đời vào Đạo, lại đưa Đạo tham hiệp cùng đời ; làm giấy liên lạc giữa đời và Đạo.

Phật dạy : « Phật.Pháp tại thế gian bất ly thế-gian giác », nghĩa là Phật-Pháp ở trong thế-gian, không ngoài thế gian mà giác ngộ ; nhưng thuận thế-gian mà thuận cả tánh-giác của Phật không phải là dễ, nếu không tu, không học đâu biết tánh-giác là gì.

Mong rằng các bạn bỏ chút thì giờ nghiên cứu lối sống của Đạo Phật có lợi ích gì cho nhơn sanh ; dù không tu được cũng nên biết qua một nền tảng văn-hóa Đạo-Đức ở Á-châu có những đặc-diểm gì, mà làm cho các nhà tri-thức Âu-Mỹ hiện thời phần đông đã bước vào Hội Phật-Giáo Thế-Giới để học hỏi.

Liên.Hoa sẽ mở rộng cửa ; nhận tất cả các bài học hỏi và phê-bình, giải đáp tất cả các vấn-đề mà các bạn muốn hỏi, và sẽ lần lượt trình-bày từ nhơn-thừa của Phật-Giáo cho đến Phật-thừa, tức là 5 thừa-giáo-pháp của Phật dạy.

Mong các bạn lưu ý cho.

LIÊN . HOA

Ý - NGHĨA LIÊN - HOA

Liên - hoa là tên một thứ hoa mùa hạ mọc ở hồ ao, tuy sanh trong bùn lầy mà vẫn không nhiễm mùi bùn, trái lại hoa giữ được mùi thơm thanh-khiết.

Giữa lúc nắng hạ gắt - gao, trăm hoa khô héo, chính lúc ấy là lúc hoa sen sanh sắc tốt tươi. Đức Phật lấy hoa sen dụ cho đại-thừa Phật-giáo còn tiểu-thừa Phật-giáo, dụ như hoa sanh trên lục-địa.

Hoa sen lại có ý nghĩa nhân-quả đồng thời, nghĩa là tất cả các hoa phải tàn rồi mới kết quả, trái lại hoa sen lúc sanh hoa quả hột đồng sanh một lần, hoa lớn bao nhiêu, quả lớn bấy nhiêu. Đến lúc lá rụng hoa rơi, quả lại càng xanh tốt ; cũng như giáo - lý đại - thừa khi gây nên đồng thời hiện quả không như giáo - lý tiểu - thừa phải trải qua thời gian tu tập nhiều tầng bậc mới chứng quả.

Hoa sen dù là có giá trị : hương sắc toàn vẹn nhưng vẻ đẹp của sen mắt trần của ta chưa cảm-nhận được hết

sự tinh-túy của nó. Hương thơm của sen, mùi của ta cũng chưa thấu nhận được tất cả sự ngào - ngọt, thì những ý - nghĩa mà hoa sen tượng trưng, lời nói của ta cũng khó diễn tả được rồi ráo.

Liên - hoa dụ như diệu pháp đại-thừa nghĩa là pháp của Phật nhiệm màu, thâm sâu huyền bí, người sơ tâm thiền trí khó tìm tòi, phải gắng sức tu nhiều, học nhiều mới có thể hiểu được đôi phần trong muôn một. Thí dụ như khi chưa đến mùa hoa nở, đám bùn trong ao dơ bẩn, em bé vô tư đâu biết có giếng sen quý hóa tàng ẩn trong đám bùn kia. Vậy mà đến thời nở sắc sanh hoa, cái hồ kia sẽ biến thành bức tranh tuyệt diệu. Diệu-pháp là các pháp thâm sâu nhiệm màu, tuy không ngoài các pháp trần gian mà có, Phật-pháp vẫn tùy thuận các pháp trần gian mà thăm thẳm biến chuyển cảnh khổ não ở trần gian trở thành cảnh an-lạc.

Các vị đại bồ-tát như Đức Quán-Thế-Âm thường hóa hiện muôn ngàn thân cứu - khổ muôn loại, các vị bồ - tát thường ăn dật thãm kín lo việc giáo-hóa cải tạo nhân tâm, ở góc bể chân trời, nơi bùn lầy nước đọng chính là nơi lập công của các vị bồ - tát, lo việc giáo hóa quần sanh, làm cho người côi bớt các sợi xiềng-xích chấp ngã, người người thấy rõ đời là một giấc mộng dài, không mê đắm sắc trần, không bị ma quỷ dục làm chủ.

Sau khi đã giác ngộ được tâm, sẽ có một lối sống thanh bạch, công bình, sống chung cùng muôn loại ; Đạo giải-thoát là kim chỉ nam, tất cả chúng sanh muốn mưu cầu hạnh-phúc, hòa-bình, an-lạc, muốn thực hiện một cảnh giới an vui cứu cánh cần phải tìm phương tu tập giải thoát cho mình, rồi mới có thể giải thoát cho người, nói một cách khác phải triệt đề tiêu trừ tánh xấu xa nơi mình, mới có thể triệt-đề tích-cực lương-thiện cho mọi người khác.

Liên-hoa Văn-tập sẽ lần lượt nhắm vào mục đích ấy.

PHỤ-NỮ' VỚI ĐỨC-DỤC

Trên thế-giới, các nước văn-minh đến đâu, sự giáo-dục không ngoài 3 mục-đích : Trí-dục, Thề-dục và Đức-dục, Trí-dục mở mang sự hiểu biết mỗi ngày thêm rộng, Thề-dục làm cho cơ-thể mỗi ngày một thêm sức mạnh, Đức-dục tô đắp con đường đức hạnh mỗi ngày một hoàn toàn.

Vấn đề nhân-sanh muốn giải-quyết một cách thiện-mỹ, từ một cá-nhân, một gia-đình, một quốc-gia, một xã-hội, rộng ra đến một thế-giới, cần phải tiến triển cả ba phần giáo-dục như trên. Cách ngôn xưa đã có câu : « thân.thể mạnh mẽ, trí.huệ sáng suốt, đức.hạnh hoàn-toàn » 3 bộ phận ấy nếu kém phần nào đều có hại cho nhân loại.

Đã đành rằng 3 lối giáo-dục phải đi kèm nhau ngang bằng nhau, mới có thể gây thành hạnh-phúc cho loài người, thì vấn đề đức-dục nói đây đâu không phải là không quan trọng cho nhân quần xã-hội. ?

Chúng ta thử xét, nếu một người sức-lực mạnh mẽ, trí huệ lanh lợi, người ấy kém phần đức-dục, buông lung, ăn chơi vô-độ, không nghĩ gì gia-đình, xã-hội, sống chuối ngày

chìm đắm trong các cuộc truy hoan, người ấy có lợi gì cho gia-đình cho xã-hội? Chắc hẳn là không, trái lại còn làm hại lây người khác. Xem đấy thì chúng ta biết phần đức-dục rất quan trọng trong vấn đề nhân-sanh; nếu nhân-loại không tôn trọng vấn đề đức-dục mà chỉ mở mang phần trí-dục và thể-dục thì chỉ thêm hại cho đời sống con người, làm cho loài người chỉ biết tôn trọng vật-chất, bỏ lảng tinh-thần cao đẹp.

Loài người muốn sống một lối sống toàn thiện mỹ, nghĩa là muốn sống một lối hòa-bình an-lạc, người người tương-thân tương-ái, người trí dạy người ngu, người giàu giúp người nghèo, người mạnh đỡ người yếu. Muốn cho gia-đình đầy lòng thân ái, hy sinh cho nhau, muốn cho quốc-gia xã-hội lan tràn tinh-thần tương thân tương trợ; thời loài người cần phải chú ý về nền đức-dục một cách sâu xa. Sự giáo-dục cần phải đi sâu trong tinh thần quần chúng, làm sao cho người tôn trọng tinh-thần hy-sinh. Tâm-hồn phải chan chứa lợi tha, đời sống phải là một lối sống không ích-kỷ, không tham vọng. Tôn trọng tinh thần thì tất nhiên khinh thường vật-chất không còn đề vật-chất lồi cuồn, thì mới giữ lòng liêm chính một cách vững bền, không bị tách tham-vọng làm chủ mới có thể giữ tròn nhân cách.

Chúng ta đã biết phần đức-dục cần thiết cho loài người như vậy, bây giờ chúng ta hãy nghiên cứu xem trong hai phái: nam-giới, nữ-giới, phái nào có khả năng về Đức-dục hơn? Nam-giới hiếu động, nữ-giới hiếu tĩnh,

(đây là nói về đại đa số), nam-giới thể-chất mạnh, nữ-giới thể-chất yếu, nam-giới lòng chấp ngã nhiều, nữ-giới lòng hy-sinh mạnh, nam-giới lòng thương cảm ít, nữ-giới nhu hòa, lòng cảm xúc nặng, xét như trên chúng ta thấy nữ giới có nhiều khả-năng về đức - dục trái lại nam - giới lại có nhiều khả-năng về trí-dục và thể-dục mà nữ-giới thì rất kém về cả hai phần ấy.

Xét hiện trạng trên thế-giới phần trí-dục, thể-dục tiến triển rất mạnh mà phần đức-dục có phần kém xa, ngay trong nước ta cũng vậy, đạo-đức một ngày một suy đồi, con ma vật-dục sắp làm chủ toàn quyền thống trị nhân-loại, vì vậy nỗi khổ của nhân loại mỗi ngày một thêm bành trướng, phải chăng đó là sự phản chiếu do nền giáo-dục kém phần quan trọng hóa về đức - dục gây nên ư ? Muốn cho nhân loại bớt sự thống khổ, muốn cho loài người sống một cách an vui, muốn cho sự hòa bình, an-lạc thực hiện giữa các tầng lớp xã-hội, đừng có sự bất công, ép bức lẫn nhau, vấn-đề đức-dục cần được tôn-trọng.

Phương chi cách ngôn xưa đã có câu « Trai tài gái đức » Phần tài năng, phái nam-giới đã lãnh trách nhiệm nặng nề, phần đức hạnh, phái nữ - giới sao lại không tìm phương thực hiện ?

Phụ-nữ Đông-phương có tiến là giàu tinh thần đức-dục hơn phương Tây, những gương liệt nữ hy-sinh vì gia-đình, vì tổ-quốc ở nước ta không phải là hiếm có. Ngày nay chúng ta, toàn thể phụ-nữ nghiên-cứu vấn-đề đức-dục đây không phải là việc mới lạ, chỉ là trau dồi hồn ngọc

quý của người Việt được sáng suốt trở lại đó thôi. Tây-phương đã giàu Trí-dục Thế-dục thì Đông-phương lại giàu về Đức - dục. Biết đâu không có một ngày Tây - phương sẽ không chán nản về vật-chất, Tây-phương lại phải quay đầu về lối sống của Đông-phương, rồi lại phải tôn trọng tinh thần Đức-dục.

Nói tóm lại, chị em phụ-nữ chúng ta muốn cho giá trị phụ-nữ được hoàn toàn, nên đề :âm nghiên cứu vấn - đề đức-dục. Liên-Hoa văn-tập sẽ xin lần lượt nghiên cứu trình bày các phương thuốc tâm bịnh và đồng thời làm tăng trưởng đức tánh Từ-bi, lòng hy-sinh vì người, tinh-thần vô - ngã, v.v..... của Phật dạy. Mong rằng toàn - thể chị em Nữ-Phật-Tử hoặc là người chưa phải Phật-Tử mà có tâm hồn nghiên cứu vấn đề đức-dục phụ-nữ, đều nên hưởng ứng và giúp thêm ý kiến, để cùng nhau gây thành một nền tảng Đức - dục phụ-nữ cho nước nhà. Như thế chúng ta đã làm tròn một phận sự đối với gia-đình, xã - hội trong phần xây dựng kiến thiết quốc-gia vậy.

TU' CÁCH BÀ NỘI TU'Ó'NG

Trong xã-hội cổ Việt-Nam, người ta thường dùng danh từ riêng tặng cho các bà mẹ hiền dâu thảo, công việc gia-đình trên thuận gia nường, trịnh thuận với chồng, dạy dỗ con cái, cắt cử người giúp việc... Xứ-sự thế nào cho trên thuận dưới hòa trong ấm ngoài êm, khác nào như một lễ tướng đối với triệu dân, cho nên người ta mệnh danh là nội tướng. Cũng như toán quân ra trận hay, hay dở, do ông tướng điều khiển khéo hay vụng, thắng trận hay bại trận, do sự chỉ huy của nhà cầm quân, gia-đình hay, dở, xấu, tốt đều do bà nội tướng giỏi hay hư. Một gia-đình lại là đơn-vị của xã-hội quốc-gia, nhiều gia-đình tốt, tức là xã-hội quốc-gia tốt; nhiều gia-đình xấu thì cảnh giới quốc-gia xã-hội phải hiện ra xấu. Nhưng một gia-đình tốt, xấu, một xã-hội dở, hay không phải một mai một chiều mà có thể bột phát tạo thành được, chúng ta phải chú ý từ khi mới trúc mầm do sự nhuần tập tiệm tiến mới thành tựu chắc thật vĩnh viễn.

Nói đến đây tôi lại nhớ bài diễn-văn của ông Hội-trưởng hội Phật-giáo Thế-giới người Ấn-Độ kỳ ghé lại Huế, khi giảng cho phái nữ giới, nói câu : « Quý bà nên nhận phụ-nữ là nền tảng đầu tiên của nhơn loại, phụ nữ là mẹ đẻ của nhơn sanh, phụ nữ là cội gốc của loài người, nếu cội gốc căn cội, khó sanh mầm lá tươi, cũng như bà mẹ nhiều

tánh xấu xa, tính thần ám độn, khó sanh được người con trí huệ thông minh hoàn toàn đức hạnh. Vậy các bà nên nhận thấy trách nhiệm nặng nề của mình ; ngay từ lúc có thai đã phải đề ý huấn tập cho con có các tánh đức tốt lành, phải nên nhớ đến người con còn trong thai đây là một người dân tương-lai của xã-hội, ta phải có trách nhiệm giáo hóa huấn tập ngay từ lúc trong thai, làm sao cho người con tương lai sẽ có một tính thần tốt đẹp cao quý, làm sao cho thân thể được mạnh mẽ, để người con sau thành người hữu ích cho xã-hội hơn quần. Đây là các bà đã làm tròn một trong những phận sự một người phụ-nữ đối với xã-hội. »

Lời ông Hội-Trưởng Phật-Giáo Thế-Giới nói tuy ít mà suy rộng, rất sâu xa, nếu một bà mẹ nào cũng đều thấy rõ phận sự trách nhiệm làm mẹ nuôi dạy con ngay từ lúc trong thai cho đến lớn khôn ; cả hai phần vật chất, tính thần, đều lo lắng cho con như đã nói trên, thì lo gì quốc-gia, xã-hội, gia-đình không được nhiều người dân có tính thần cao quý, thân thể tráng-khiến.

Sở dĩ ông Mạnh-Tử thành bậc Đại-hiền, công bà Mạnh-Mẫu không phải là ít. Cận lai, ông Gandhi đã thành bậc Thánh, một phần lớn cũng nhờ bà mẹ hiền.

Nước Việt-Nam như Bà huyện Thanh-Quan[§], Trưng-Nữ-Vương, v.v. cũng đã làm nên sự-nghiệp vẻ vang. Gần đây bà vợ Cụ Phan-bội-Châu, chồng xuất-dương hơn 30 năm ; bà vẫn tròn phận sự là bà nội-tướng nuôi già dạy trẻ. Những gương nữ-khiết trong liệt-nữ truyện Việt-Nam

đã chép nhiều, hoặc như bà Đàm-Phương nữ sĩ, tuổi đã già, vẫn hằng hái dắc diu chị em trên đường đức dục.

Bài hôm nay là bài đầu tiên về mục « Bà nội-tướng » chỉ nhắc lại một vài vị có thể gọi là nữ trung anh-khiết đã có công cùng gia-đình xã-hội.

Đến các bài sau, Liên-Hoa sẽ nghiên cứu phương pháp thực hành, làm thế nào để tròn được phận sự Bà nội-tướng. Trong mục này xin chú trọng mở rộng phạm vi đức dục làm hai phần : một phần lý tưởng và một phần về thực hành.

Một bài sau đây chúng tôi xin nhắm theo đức từ-bi trí-huệ và tinh thần lợi tha của đạo Phật làm thành một vấn đề nghiên cứu chỗ lợi chỗ hại cho mình, cho người, hầu mong xây dựng gia-đình được đẹp đẽ ở ngày mai.

Nói tóm lại, mục này là mục giáo-khoa của Bà nội-tướng, mong tất cả chị em phụ-nữ lưu ý tìm hiểu và đem sự kinh nghiệm càng rộng thêm càng hay.

Phật dạy vì vô minh làm mờ tối chơn tánh mà gây ra bao nghiệp, rồi phải mang lấy quả báo.

Đánh đổ vô minh, khai Phật trí tuệ, nhận chơn sự thật của nhân-sanh vũ trụ là yếu kiện của Phật-Giáo. Duy có nhận chơn sự thật, mới tìm ra nguyên nhân đau khổ để diệt trừ và xây đắp nền hạnh phúc chơn chính cho gia-đình, xã-hội. Nhiệm vụ cao quý và trách nhiệm nặng nề của người chủ tướng trong một gia-đình không thể thiếu đức tánh sáng suốt và đức hạnh vẹn toàn ấy được.

Mong rằng chị em ta lưu ý.

SỰ TÍCH ĐỨC QUÁN-THẾ-ÂM

Biển khổ mênh mông thuyền từ gay mái ngược xuôi giữa chốn b a đào, vớt khách trầm luân mặc đầu cho sóng dập gió dồn, thuyền từ vãn rước người lên bờ giác. Đây là hình ảnh Đức Quán-Thế-âm với lòng từ bi vô hạn, thề nguyện cứu độ tất cả chúng sanh.

Đức Quán-thế-âm bồ-tát là vị tu hành đã nhiều kiếp theo hạnh đại bi cứu khổ chúng sanh. theo tiếng kêu đau khổ của người đời mà cứu giúp, nên gọi là Quán-thế-âm.

Từ kiếp lâu xa, Ngài gặp Đức Quán-âm Như-Lai giáo hóa, tu đặng pháp « nhĩ căn viên-thông » nghĩa là từ theo tánh nghe, nghe tiếng của từ tâm, ngộ được tánh nghe vô tư tánh nghe khắp suốt cả mọi phương, nghe không nhiễm, không trược chỉ là một thể như bình đẳng cả pháp-giới. Đức Quán-thế-âm như-lai thọ ký cho ngài đồng hiệu là Quán-Thế-Âm bồ-tát. Kinh Bi-hoa chép: Có một kiếp Ngài làm Thái-tử con vua Vô-tránh-Niệm. Thời ấy có Đức Bảo-tạng như-lai ra đời giáo hóa. Vua nghe Phật thuyết pháp hiểu đặng Đạo-lý sâu xa. phát tâm bồ-đề, quyết chí tu tập các hạnh bồ-tát cứu vớt chúng sanh. Vua cúng dường

Phật chúng Tăng luôn ba tháng, trong lúc ấy Thái-tử cũng phát tâm tu hành theo hạnh bồ-tát lợi sanh.

Vua Vô-tránh-Niệm tu hành tinh tấn, đến khi công đức đầy đủ, hiện nay thành Phật ở cõi Tây-phương cực-lạc thế-giới hiệu là A-Di-Đà-Phật. Thái-tử công hạnh đầy đủ cũng sanh về Tây-phương hiệu Quán-Thế-Âm.

Đức Quán-Thế-Âm, sau khi thành đạo, nguyên ở địa-vị bồ-tát đề dặt đìu chúng sanh, Ngài đủ Pháp thần thông diệu dụng, thường ứng hiện nhiều thân khắp trong các cõi. Cõi Ta-Bà thế-giới Đức Thích-Ca giảng sinh, Đức Quán-thế-âm hiện làm đệ-tử đặng đưa người về nghe Pháp Phật Thích-Ca giảng dạy. Trong kinh Phồ-Môn « Đức Phật Thích-Ca có dạy Ngài Vô-Tận-Ý bồ-tát: Quán-Thế-Âm bồ-tát có oai thần rộng lớn cứu giúp chúng sanh, hễ ai niệm đến danh hiệu Quán-thế-Âm đặng nhất tâm, thì cầu gì đặng nấy. Đức Vô-Tận-Ý lại hỏi vì sao Quán-Thế-Âm đạo khắp cõi Ta-Bà giáo hóa chúng sanh. Phật dạy: Quán-Thế-Âm bồ-tát có thần thông hóa hiện muôn ngàn thân, nếu chúng sanh nào ưa thấy thân gì, thì Quán-Thế-Âm hiện thân nấy mà vì chúng sanh nói pháp. »

Đức Quán-Thế-Âm có nhân-duyên với chúng sanh ở cõi Ta-Bà rất nhiều nên thường hiện thân ở cõi nầy mà hóa độ, như sự-tích Thị-Kính, Thị-Mẫu, hoặc sự-tích sanh làm Công-chúa thứ ba con vua Diệu-Tráng-Vương bỏ cung

vua, tu hành thành đạo ở núi Hương-tích đều là hóa thân Đức Quán-Thế-Âm. Có khi Ngài ứng thân làm các vị thần thánh để dắt dìu chúng sanh về Phật, lại có lúc hiện làm vương-hầu cung-phi, phần nhiều Ngài hay hiện thân đàn bà, vì phái phụ-nữ rất nhiều người tin tưởng Ngài nên cảm thì có ứng. Huống chi Ngài tu hạnh đại-từ đại-bi, thương xót chúng sanh như mẹ thương con, lòng bi-cảm của Ngài rộng lớn, nên khắp cõi Ta-Bà đều xem Ngài như bà mẹ cứu khổ.

Ngài lại có biệt hiệu là Quán-Tự-Tại Bồ-tát : Kinh Phật chép : Ngài xưa là vị cồ-Phật hiệu là Chánh-pháp minh như-lai đã chứng đặng pháp thân tự tại lòng vô-ngã tánh đại-bi của Ngài tùy thuận chúng sanh, nên Ngài ở địa-vị bồ-tát mà hóa độ, đề gần gũi chúng sanh về thế giới cực-lạc Đức Phật-A-Di-Đà.

Vì đặng Pháp thân tự tại nên Ngài hiện ra vô số thân như hiện thân Phật, thân bồ-tát, thân thanh-văn, duyên-giác, thân người xuất gia, người tại gia, hoặc hiện thân chủ-thiên, thân quý-thần Quốc-vương, đại-thần, thân đồng nam đồng nữ, thân đàn ông, đàn bà v.v. Có khi Ngài hiện vô số thân, đem lòng đại-bi giáo hóa cứu khổ chúng sanh tùy theo chúng sanh ưa thân gì độ đặng, Ngài đều hiện thân hóa độ.

Bởi thế nên toàn cõi Ta-Bà này đều về hình Ngài thờ phụng, sự linh ứng của Ngài ở cõi này rất nhiều, có dịp Liên-Hoa văn-tập sẽ xin trình bày cho chị em rõ.

✓ Nhẫn chị em Nữ Phật-tử

Treo gương đức-dục chị em ơi
Giá trị quần thoa chỉ thể thôi
Đất Á nguyên xoay nhơn nghĩa lại
Trời Âu quyết phá quỷ ma lui
Thấp đèn trí huệ soi đêm tối
Lấy đức từ-bi hóa cảnh đời
Nhẫn lực thắng hơn muôn lực khác
Chị em gắng bước chớ nên lùi.

Nhẫn chị em thích nữ

Tu hành khó lắm, chị em ơi
Thuyền nhỏ mênh mông giữa bể khơi
Sóng nghiệp xua nhau muôn lớp nước
Gió yêu thổi rất bốn phương trời
Gặp cơn giông tố nên bình-tĩnh
Khỏi bước gian nguy dạng thành thoi
Cố-gắng ra công chèo chống mãi
Đến nơi bí-ngạn, phước ngàn đời.

✓ Mưa tạnh

Quét sạch mây mù bóng sáng choang
Mưa rồi, mới thấy cảnh huy hoàng
Đút lò hương nguyện lòng thơm đượm
Khói tỏa bay về cõi Lạc-ban.

✓ Đêm trăng

Trăng chiếu đầu non bóng xế tà
Trên chùa chuông dội tiếng ngân-nga.
Đêm trường cảnh tĩnh người mê-mộng
Tịnh-độ là đây, há phải xa.

Nhấn bàn trần thế

I

Nhơn duyên kiếp trước trả xong chưa ?
Trả đủ thì thôi, chớ trả thừa.
Vay lắm nợ lòng càng vướng mãi
Kia con dò cú phải nên chừa.

II

Chừa đi may dặng thoát lên bờ,
Giữa cõi trần-hoàn lắm kẻ ngờ,
Nhà lửa mau ra đừng tiếc nuôi
Bên kia tịnh-độ, Phật đương chờ.

D.K.

NHÀN - ĐÀM

BỐ THÍ ĐỘ XAN THAM

— À chị Bồ đi đâu đấy ?

— Tôi đi làm việc phước thiện, chị Tham mạnh không?

— Chị khéo công uổng đi gánh việc người vô lỗi.

— Sao chị cho là vô lỗi ? người có ăn phải nghĩ đến người đói rét là một lý dĩ nhiên.

— Chị tin lý Nhơn quả của Đạo Phật, sao chị còn nói thế ? Họ gây Nhơn xấu bị nghèo đói thì họ phải chịu chứ !

— À té ra chị cũng tin lý Nhơn quả, vậy tôi xin hỏi: chị gây Nhơn gì được giàu sang ?

— Tôi đời trước gây Nhơn lành, đời nay hưởng quả thì tôi cứ hưởng.

— Vậy đời nay chị không gây Nhơn bố-thí làm lành, đời sau chị cũng nghèo khổ như họ, không những đời sau, tôi thấy nhiều người giàu có mà keo-bản đã bị quả báo hiện tiền rồi.

— Bà Xan-tham ngẫm nghĩ rồi hỏi lại :

— Vậy chị không lo đề của cái cho con cháu sao ?

— Tôi đề phước đức cho nó còn quý hơn của cải ;
phước đức sẽ tạo con tôi thành người lương thiện, siêng
năng, đức hạnh, không xa - xỉ, không kiêu - căng, biết thương
người nghèo, lại có tinh-thần tự-lập, không có tánh ỷ lại
vào của cải của cha mẹ .

— Chị nói cũng phải. song làm người ai cũng phải
lo cho mình, cho gia-đình, ai nỡ đem của đi vãi .

— Tôi không như chị đem của đi vãi, song phải tập
tánh từ - bi của Đức Phật thương người khổ, tìm phương
bố - thí, hoặc bằng của cải, hoặc bằng trí huệ, hoặc bằng
sức không sợ hãi, tinh - thần mạnh mẽ, một lời nói,
một cử chỉ, một vật nhỏ, vật lớn, đều có tâm mở rộng,
đem lòng thương người mà làm, đều là bố-thí cả.

— À vậy sao ? đề rồi tôi học chị bài thuốc gì trị
bớt tánh ích-kỷ đã, mới có thể thương người được.

— Thôi chào chị, tôi đi gấp.

PHẦN NHỊ ĐỒNG

Gửi các em,

Liên-Hoa Tùng-Thư mở mục này, mục đích để các em tập viết bài bản luận những vấn đề các em muốn nói, muốn hỏi. Bà mẹ, Bà chị của các em khi nào cũng sẵn-sàng nghe lời hỏi và nhận các ý-kiến của các em. Mong rằng các em không phụ lời kêu gọi ấy, mà tự do biểu diễn ý-kiến, để có dịp mẹ con, chị em trong gia đình bàn-bạc giúp thêm ý-kiến cho nhau hầu mong gây giữa hai thế hệ lớn và nhỏ, một tình thân tương cảm tương thông.

Các em lược lặt cái hay của ngày nay để giúp thêm ý-kiến cho các em sống với ngày mai. Vì ngày mai các em sẽ là rường cột của dân tộc Việt-Nam, rồi các em cũng sẽ thành mẹ, thành cha của lớp người sau vậy. Sợi giây chuyền như loại chấp nối xây vắn, giữa các lớp người này, chúng ta cần gây một giây thân ái bền chặt, giúp đỡ, duy-trì lẫn nhau.

Câu chuyện bà mẹ già, nhiều lúc cũng làm vui cho các em bé, cũng như câu chuyện các em sẽ làm vui cho các bà mẹ bà chị không phải là ít.

Mục này Liên-Hoa Tùng-Thư dành riêng cho các em, mong các em lưu ý cho.

BÀI CA ĐẠO PHẬT

Gửi các em,

I

Đạo Phật ở nước Nam ta
Mấy ngàn năm lẻ ai mà chẳng theo,
Người sang cho chí người nghèo
Thầy đều thờ Phật thầy theo Đạo Từ.
Người người kính Phật kính sư,
Đồng thờ một Đạo đồng như một nhà,
Ông bà con cháu mẹ cha.
Muôn đời nối gót ai mà chẳng hay,
Ở ăn hòa thuận xưa nay,
Nhờ pháp của Phật xưa rày an vui.
Theo Phật hiểu nghĩa không lui,
Thuận lòng cha mẹ làm vui ông bà,
Đạo Phật ở nước Nam ta,
Một nền giáo - lý cao xa hơn người,
Theo Phật lòng dặng vui tươi.
Tứ, bi, hỷ, xả, người người đều ưa.

Không tham đắm, không say sưa,
Không theo danh lợi, không ưa gian tà.
Một lòng trung chánh sâu xa,
Cam bần thủ phận không tà không gian,
Dù cho bầm sáu tần vàng.
Ngày vừa ba vạn sáu ngàn thì thôi.
Khuyên em chớ vội nghe lời
Bỏ đường hiếu đạo muôn đời khổ thân.

11.

Đạo Phật là đạo từ-bi,
Theo Phật đừng dân không đi hoang dăng.
Gái thời ý tứ dịu dàng,
Công, dung, ngôn, hạnh, mọi dăng mọi hay,
Trai thời lòng dạ thẳng ngay,
Thờ nhà thờ nước một tay anh hùng,
Theo Phật tâm chẳng buông - lung,
Không theo tham dục, không dùng ý sân,
Không say đắm, không lẫn dân,
Biết xấu biết hổ không bần không ngu,
Ở ăn hòa thuận, đạo tu,
Thờ cha kính mẹ đền bù ân-sâu,
Ngày ngày nhớ Phật trên đầu,
Làm điều phước thiện đề cầu ích chung,
Các em hãy cố gắng công,
Sửa sang đức - tánh mới mong nên người.

(sẽ tiếp)

BẢN KÊ NGŨ GIỚI VÀ THẬP THIỆN

Chúng ta sau khi đã thọ giới muốn thành thật y-cứ vào đây tu trì, nên y hai biểu ngũ-giới, thập-thiện kê liệt như sau :

Ngũ giới biểu	Cấm chỉ những việc không nên làm đó là nguyên tắc về luân lý	1) Không sát hại mà nhơn ái.	Động tác những việc nên làm tức là ngũ thường của Nho-Giáo.
		2) Không trộm cắp mà nghĩa lợi.	
Ngũ giới biểu		3) Không tà-dâm mà lễ tiết.	
		4) Không nói dối mà tín thành.	
		5) Không dùng những vật mê loạn tánh-tĩnh mà điều dưỡng tâm trí.	

Thập thiện biểu	Tiêu cực chỉ ác	1) Không vọng sát	Thân hạnh	1) Phóng sanh	Tích cực hành thiện
		2) Không trộm cắp		2) Bố thí	
		3) Không tà dâm	Ngũ hạnh	3) Tịnh hạnh	
		4) Không nói dối		4) Thành thiệt ngữ	
		5) Không nói thêu dệt		5) Chặt trực ngữ	
		6) Không nói hai lưỡi	Ý hạnh	6) Điều hòa ngữ	
		7) Không nói thô ác		7) Nhu nhuyến ngữ	
		8) Không tham lam		8) Bất tịnh quán	
		9) Không giận dữ		9) Từ-bi quán	
		10) Không si-mê tà kiến.		10) Nhơn-duyên quán	

Xem hai biểu trên đó, chúng ta có thể rõ biết đại-cương về Ngũ-giới và Thập-thiện. Người ưa học Thuyền-định thực hành theo đây thì đủ lực tu Thuyền-định, người ưa học giáo lý theo đây sẽ được lợi ích trên đường nghiên-cứu kinh điển ; người ưa học Mật-tôn cúng y theo đây mà thực hành sẽ lợi cho sự trì chú.

Trong tất cả các pháp, nếu muốn tu thâm nhập một pháp nào đều phải giữ theo những giới điều đó, giúp cho sự tu tập được mau thành tựu.

Phái phụ nữ phát tâm tu học hai bản đồ này cho thuần thực, thì quốc-độ trang-nghiêm, tinh thần sấn-lạn, trí huệ quang-minh, trở thành các bậc triết-nghen cao thượng tinh thần từ-bi bác-ái của Đạo Phật, nền tảng là trong hai bản đồ này.

Rất mong toàn thể chị em phụ nữ Phật-tử nhớ nghĩ và thực hành, để gây thành một nền tảng đức-dục hoàn toàn cho toàn thể phụ-nữ nước nhà hiện tại và tương lai.

DANH TỪ

PHẬT GIÁO

1/ **Phật** tiếng Phạn Phật-Đà (Bouddha) dịch tiếng Trung-hoa là Giác-Giã. Nghĩa là bậc đã Giác-ngộ hoàn toàn, nhận rõ cội rễ của vô-minh, thấu suốt nguồn gốc của chơn-lý, phước đức và trí huệ đều cứu-cánh viên-toàn, nên gọi là giác-giã.

2/ **Pháp** tiếng Phạn là Đạt-ma, dịch tiếng Trung-Hoa là Pháp nhận trì tự tánh, quỹ sanh vật giải nghĩa là một vật gì tự nó giữ lấy đặc tánh và làm cho mọi người nhận thức được vật ấy, gọi là pháp chỉ cho lời của đức Phật dạy, chúng sanh noi theo đó mà tu hành để diệt trừ phiền não, thoát khỏi vòng sanh tử, hay giác-ngộ thành Phật, đều gọi là pháp, tức là chỉ cho ba tạng giáo điển của Phật.

3/ **Tăng** tiếng Phạn là Tăng-già, dịch tiếng Trung-Hoa là Hòa-Hiệp-Chúng, nghĩa là một đoàn-thể xuất-gia tu-hành theo giáo pháp của Phật, làm gương mẫu cho chúng sanh, đem giáo-pháp tuyên-bá khắp mọi người, sống đúng theo sáu pháp hòa-kính (thân hòa đồng trú, khẩu hòa không cãi-vã, ý hòa

đồng vui vẻ, giới hòa đồng.tu, lợi hòa phân chia với nhau, giải hòa đồng giải thích cho nhau) nên gọi là tăng, cho nên phải từ 3 người sắp lên ăn ở đúng theo tinh thần mới gọi là tăng.

4/ **Tam-báo** ba ngôi báu, là : Phật, Pháp, Tăng, bà ngôi ấy không có ai, hay vật gì quý báu bằng. Người đời chỉ biết vàng, bạc, ngọc, ngà là báu, Đạo Phật lấy Phật, Pháp, Tăng, làm báu, vì chỉ có ba ngôi báu ấy mới có thể làm cho mọi người triệt để thoát khỏi vòng khổ đau ,sinh.tử, đến cảnh giới an.vui hoàn.toàn, nên gọi là báu.

5/ **QUI-Y**, qui-y là hướng về và nương tựa, theo ba ngôi quý báu Phật, Pháp, Tăng để học tập tu.hành, lần đạt đến cảnh giới như Phật.

6/ **KINH** tiếng Phạn Tu.Đa.La ; dịch tiếng Trung.hoa là kinh, nói cho đủ là khế.kinh, là những giáo lý do Đức Phật dạy ra có 2 điều :

A) Khế.lý — giáo.pháp đức Phật dạy hợp nơi chơn.lý sự.vật.

B) Khế.cơ, giáo.pháp đức Phật dạy dưới hợp với căn.cơ chúng sanh bất luận trình độ nào cũng có thể theo tu hành, được lợi ích cả đủ hai nghĩa ấy gọi là khế.kinh.

7/ **LUẬT** tiếng Phạn Tỳ.Nại.Da, dịch tiếng Trung.hoa là luật. Luật là những điều giới.pháp, qui luật do Đức Phật tự chế ra, giới điều và các phương pháp để các hàng đệ.tử y theo đó tu trì ngăn dứt các tội-lỗi làm nhiễm ố thân tâm, để trở thành nhưn cách cao.thượng mà làm gương

mẫu hướng dẫn mọi người trở về với chánh pháp.

8/ **LUẬN** tiếng Phạn A-Tỳ-Đàm, dịch tiếng Trung-hoa là luận, là những lời bàn luận, biện-minh để phân-tích chơn, ngụy, tà, chánh trình-bày chơn lý xứng hợp với sự-thật của nhơn sinh vũ-trụ.

9/ **TAM TẠNG** là ba kho tàng, chỉ cho kinh, luật, luận, cũng như ba cái kho chứa đựng tất cả giáo-lý quý báu của Phật-giáo.

10/ Chuyển pháp luân. **CHUYỀN** : Xoay chuyển. **PHÁP-LUÂN** : bánh xe pháp : Đây là thuật : Ví-dụ sự thuyết pháp của Phật, bánh xe có công năng dể dàng dẹp các thứ, gai góc và chuyển — Cho mọi người từ chỗ này đến chỗ khác. Cũng như giáo pháp của Phật có năng lực diệt trừ tất cả phiền não bức bách, đưa chúng sanh từ chỗ mê đến chỗ ngộ, từ nơi đau khổ đến cảnh an vui.

11/ **Thiện-nam**, nói cho đủ là Cạn-sự nam, tiếng phạn gọi ưu - bà - tắc, chỉ cho hạng người đàn ông đã phát tâm qui-y nơi Tam-Bảo thân cận phụng thờ Tam-Bảo và hộ trì chánh-pháp.

12/ **TÍN NỮ** nói đủ là Cạn-sự nữ, tiếng Phạn gọi là Ưu-bà-di, chỉ cho hàng nữ-giới phát tâm chơn chính, qui-y nơi Tam-Bảo, phụng thờ Tam-Bảo, không tin thờ thiên thần quỷ vật ngoại Đạo Tà-Giáo và tồn-hữu ác đảng.

13/ **Tín-đồ**, đồ là một nhóm người hay một đoàn-thề. Chỉ cho tất cả hàng đệ tử tại-gia không luận trai, gái, già, trẻ, tín ngưỡng phụng thờ Đạo Phật.

TIN TỨC PHẬT-GIÁO

PHẬT-GIÁO THẾ - GIỚI

Vừa rồi Hội Phật-Giáo ở Diễn-Điện (Rangoon) đã mở Hội-Nghị kết tập giáo điển của Phật lần thứ sáu. Trên 2.500 vị Đại-Đức Tăng-Già uyên bác khắp thế-giới đã đã được thỉnh hội họp trong 6 tháng, nay đã kiểm điểm lại Tam-tạng thánh điển và phiên dịch ra Anh-văn.

Hội-nghị làm lễ bế-mạc vào ngày mùng 3 tháng 12 năm 1954. Hội đã có thư mời Đại-biểu Phật-Giáo ở Việt-Nam sang dự, nhưng vì hoàn cảnh không thuận tiện, nên không ai đi được. Nghe đâu ở Nam-Việt có các Thầy bên phái Tiểu-Thừa nguyên thử đi dự.

Hội có tin cho biết trên 10 vạn người đã ghi tên đến dự Hội-Nghị này trong 15 ngày tại Rangoon.

Thầy Phật-Giáo ở nước ngoài, nhìn đến Phật-Giáo ở nước nhà, chúng tôi không khỏi bùi ngùi suy-nghĩ !

PHẬT-GIÁO Ở TRONG NƯỚC

NAM-VIỆT. — Giáo-Hội Tăng-già ở Nam-Việt và Hội Phật-Học Nam-Việt, trước đây đã cử 2 vị Giảng-Sư là Thầy Quảng-Liên và Thầy Huyền-Dung sang tham học Phật-Pháp và ngoại-ngữ tại Tích-Lan và Anh-Quốc. Vừa rồi lại cử Thầy Giảng-Sư Quảng-Minh sang tham học tại Nhật-Bản.

x x x

Giáo-Hội Tăng-Già Nam-Việt hiện đang lập một trường Sư-Nữ để cho Ni-chúng có chỗ tu học ở bên cạnh chùa Dược-sur (Xóm-Gà) Sài-gòn (gần Lăng-Ông, đường Bà Chiêu đi lên). Chúng tôi mong hàng Tín-dồ Nữ Phật-tử hưởng ứng giúp giùm cho mau thành tựu, để xây dựng một cơ sở đào-tạo phái xuất-gia bên nữ có đủ học hạnh kiêm ưu, hầu hướng dẫn hàng nữ Phật-tử ở miền Nam nước nhà về với chánh-đạo một cách chơn chánh.

x x x

Phật-Học-Đường Nam-Việt tại chùa Ấn-Quang. Dưới sự điều khiển của Giáo-Hội Tăng-Già Nam-Việt, do Thầy Thích-Thiện-Hòa làm Giám-đốc và quý Thầy trong Giáo-Hội dạy dỗ.

Học-tăng trên 60 tu học tinh-tấn.

Tại chùa Dược-sur cũng có trên 40 vị Ni-chúng tu học. Ngoài giờ tu học lại chú trọng đến vấn đề tự túc, nên cũng đã tổ chức làm những công nghệ nhỏ.

Ni-chúng đều tu hành hoan-hỷ và tinh-tấn.

TRUNG - VIỆT. — Giáo-Hội Tăng-Già và Hội Việt-Nam Phật-Học năm trước đã cử hai Thầy Giảng-Sur Thích-Minh-Châu và Thích-Trí-Không qua tham học Phật Pháp và sinh-ngữ tại Tích-Lan cùng một lần với Thầy Quảng-Liên ở Nam-Việt. Vừa rồi lại cũng cử Thầy Thích-Thiên-Ân Đại-Học-Tăng của Phật-Học-Đường Bảo-Quốc và Giảng-Sur của Hội Phật-Học, cũng đi tham học Phật-Giáo tại Nhật-Bản một lượt với Thầy Quảng-Minh : đồng thời Phật-Giáo ở Bắc-Việt cũng có cử hai Thầy đi.

Chúng tôi xin chơn thành cầu chư Phật gia hộ sự tu học của quý Thầy Du-Học-Tăng gặp nhiều thuận tiện và xin đặt nhiều hy-vọng về Phật-Giáo ngày mai ở nước nhà vào quý Thầy.

x x x

Gần đây quý Thầy ở các tỉnh miền Nam Trung-Việt : Nam, Nghĩa, Bình, Phú vào Nha-trang và về Huế cho hay tin tức các chùa chiền các tỉnh ấy, đa số vẫn bình yên.

Một số chùa bị bom đạn hư nát nhiều. Mặc dù hoàn cảnh gian-nan, hàng tín-đồ Phật-Giáo vẫn tu học kiên-cố đồng-mãnh, sự tham hiểu giáo-lý Phật-Đà được sâu-sắc có tinh thần khả quan, thật là đáng mừng !

x x x

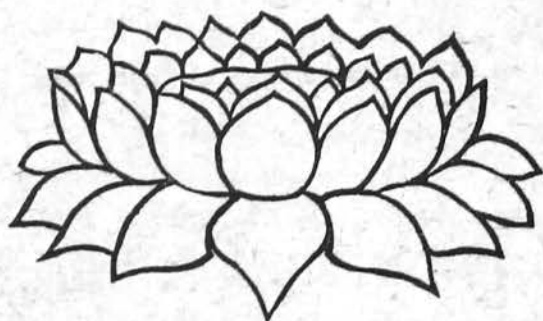
HUẾ.— Hai Trường Tăng Ni ở Báo-Quốc và Diệu-Đức, số số gần trăm vị, vẫn tinh tấn tu học. Các lớp trên, ngoài giờ tu học, cũng làm các công việc Phật-sự, như đi giảng dạy các lớp Phật-Pháp, dạy giáo-lý ở trường Trung-Học Bồ-Đề của Tổng-Trị-Sự Hội Việt-Nam Phật-Học, phụ trách giáo-viên trường Tiểu-Học Hàm-Long do Giáo-Hội Tăng-Già Trung-Việt lập tại chùa Báo-Quốc, một số giúp cho nhà In Liên-Hoa và các công việc từ-thiện khác v.v...

x x x

Nhà In Liên-Hoa do Giáo-Hội Tăng-Già Trung-Việt sáng lập để làm cơ-quan ăn-loát cho sự hoằng dương chánh pháp, trước kia đặt tại đường Minh-Mạng, nay đã đem về đặt tại sau chùa Diệu-Đức. Vì thiếu người, nên Giáo-Hội tạm ủy thác cho Bà Thích-Diệu-Không làm Quản-Lý. Vì tài-chánh eo hẹp, thiếu thốn mọi điều kiện, nên cũng chưa phát triển lắm. Chúng tôi đặt hy-vọng vào những Đạo-hữu có thiện chí với công việc hoằng truyền chánh đạo.

Muốn phổ biến ánh-đạo-vàng cho hàng phụ-nữ Phật-tử, thâm hiểu giáo-lý của Phật và chú trọng nền đức dục cho phụ-nữ, Ban Quản-lý nhà In đã được phép Giáo-Hộ Tăng-Già Trung-Việt đồng ý cho thành lập một « LIÊN-HOA TÙNG THU » mỗi tháng xuất bản một văn-tập.

Mong chị em xa gần hưởng ứng cho công việc tự tha lưỡng lợi được tiến triển.

GIÁO - HỘI TĂNG - GIÀ
TRUNG - VIỆT
LIÊN-HOA TÙNG-THƯ

Lời cáo bạch

Kính bạch quý liệt Thiện-Trí-Thức,

Chúng tôi Ban Quản-Lý nhà in Liên-Hoa, được phép Giáo-Hội cho lập một Liên-Hoa Tùng - Thư. Mục đích là biên tập, diễn dịch và ấn loát các kinh điển của Phật-Giáo bằng Quốc - Văn và hoan nghênh tất cả các tác phẩm có tinh thần lợi tha hướng dẫn con người xứng hợp đức từ-bi và trí sáng của Phật-Đà.

Liên-Hoa Tùng-Thư sẽ ở dưới quyền kiểm duyệt Giáo-Lý của các vị Giảng-sư.

Trụ sở sẽ đặt tại chùa Diệu - Đễ. Tại đây sẽ sưu tập tất cả các kinh sách báo chí của các Hội Phật-Học, các nhà cư-sĩ đã xuất-bản và mở cửa hằng ngày để thiện nam tín nữ có thể tìm mua và đọc. Có người phụ trách để giảng giải rõ ràng.

Liên-Hoa Tùng-Thư sẽ xuất-bản mỗi tháng một, hai tập sách hoặc báo chí để làm giấy liên lạc giữa hàng Phật-tử và giải đáp các vấn đề còn thắc mắc về giáo-lý.

Mong rằng toàn thể Đạo-hữu Phật - tử, quý liệt Thiện - Trí - Thức hưởng ứng và ủng hộ mọi phương diện để Phật - sự mau tiến triển, góp phần xây dựng nền tảng Văn - Hóa của nước nhà, gây tinh thần an bình và thân ái cùng khắp tất cả đó đây.

Phật dạy : « Nói một trượng không bằng làm một thước »

Chúng tôi xin đặt hy vọng vào tất cả thiện chí của tất cả toàn thể anh chị em Phật-tử, hầu mong ánh hào quang của chư Phật trùm khắp muôn loài.

SAO Y NGUYÊN BẢN

Kính gửi thầy Đại - Diện Giáo-Hội
Tăng-Già Trung-Việt, Giám-Đốc nhà
in Liên-Hoa để xin thầy duyệt y cho

Quản-lý Liên-Hoa Tùng-Thư
Ký tên : THÍCH-DIỆU-KHÔNG

KÍNH BẠCH

Quản-lý Liên-Hoa Tùng-Thư
Ký tên : THÍCH-DIỆU-KHÔNG

Số : 5 — LH/GHTG Duyệt y
Huế ngày 22 tháng 11 năm 1954
Đại-diện Giáo-Hội Tăng-Già Trung-Việt
Giám-Đốc nhà in Liên-Hoa
Ký tên : THÍCH-TRÍ-THỦ

Biên bản

Họp tại chùa Diệu-Đế ngày 19 tháng 10 năm Giáp-Ngo
(14 tháng 11 năm 1954)

Hiện diện : Bà Diệu-Không Đại-diện Nhà in Liên-Hoa
Ông Tôn-thất-Hàng Thủ-quỹ Nhà in
Tín đồ : 45 người có công đức Nhà in và
người mới vào.

Buổi chiều 4 giờ khai mạc :

1) Bà Sư Diệu-Không trình bày công việc từ khi sáng lập nhà in và tình hình năm đã qua. Hỏi ý-kiến nên tiếp tục hay là nên giải tán, trả lại số tiền cho mượn ?

— Toàn thể cử tọa đồng tán thành sự tiếp tục nhà In.

2) Ông Tôn - Thất - Hàng khuyến - khích và trình bày sự lợi ích một cơ quan ấn loát kinh điển để hoằng dương Chánh - Pháp và phụng sự Tam - Bảo thì sẽ lợi ích cho tín - đồ trên đường tu học Phật-Pháp không phải ít.

3) Bà Sư Diệu-Không hỏi có nên lập Liên-Hoa Tùng-Thư xuất bản các tập sách lưu hành khắp xứ không ?

— Toàn thể tán thành việc ra kinh sách báo chí.

4) Ông Tôn - Thất - Hàng bàn về việc quỹ của Liên-Hoa Tùng - Thư bằng một lối các Bà buôn giấy bán rẻ cho nhà In. Toàn thể ưng thuận góp mỗi cổ-phần 500d.00, hoặc mua sách Liên-Hoa trước, mỗi năm 120d.00, lấy liền mua giấy bán giá vốn cho nhà In.

5) Bà An-Phủ, Bà Hồ-Thị-Mật, Cô Hoàng-Thị-Kim-Cúc chịu làm thủ-quỹ thu tiền quỹ mua giấy cho Liên-Hoa Tùng-Thư. Bà Toàn tức Tâm-Hoảng, Bà Trần-Nhơn chịu làm thư-ký.

Hội-Đồng giải tán khi 5 giờ 30 chiều.

Nay biên bản,

Hội-Đồng ký tên,

TÔN-THẤT-HÀNG

THÍCH-DIỆU-KHÔNG

Tín-Đồ đồng ký tên.

Những kinh sách Phật-giáo

về Việt-ngữ đã in, và sẽ xuất-bản :

ĐÃ XUẤT-BẢN : (Bán hết)

TÊN SÁCH	TÊN TÁC GIẢ	GIÁ TIỀN
Công đức trời giới	Phật-học-đường T. V.	5đoo
Phật-giáo với văn-minh Âu-tây	Migot	8.oo
Phật-giáo với nhân-sinh	Thích-Quang-Phú	8.oo
Thơ ngũ ngôn	Hoàng-Hoa	5 oo
Việt-Nam Phật-giáo sử lược	Thích-Mật-Thề	25.oo
Luận chỉ quán	Thích-Trí-Quang	
Đông phương luận lý học	Nhất-Hạnh	14.oo
Phật-học yếu-lược	Thích-Mật-Thề	
Phật-giáo triết-học	Phan-văn-Hùm	25.oo
Kinh thập thiện nghiệp đạo	Thích-Trí-Thủ	5.oo
Khởi tín luận	Thích-Trí-Quang	12.oo
Phẩm báo-ân	Hội Phật-Học	
Kinh kiến-chánh	Giáo-hội Tăng-già.T.V.	
Đạo Phật của quần chúng	Thích-Mãn-Giác	8.oo
Lời dị chúc	Hội Phật-giáo Bắc-Việt	2.oo
Phật-giáo với phụ-nữ.V.N.	Đuốc-Tuệ xuất-bản	2.oo
Nhận-gian Phật-giáo	Đuốc-Tuệ	3.oo
Thế nào là Phật và Phật-pháp	Đuốc-Tuệ	5.oo

TÊN SÁCH	TÊN TÁC GIẢ	GIÁ TIỀN
Phật-giáo với khoa-học	Thanh-Hương	3.00
Truyện Phật Thích-Ca	Thích Trí-Hải	1.00
Phát Bồ-đề tâm	Hội Phật-học T.V.	
Duy thức triết-học	Khánh-Anh	
Hương trần-gian (thơ)	Huyền-Không	5.00
Giáo-hội Tăng-già là gì ?	Nhật-Liên	5.00
Ý-nghĩa Phật-giáo	Đuốc-Tuệ	
Tăng-già Việt-Nam	Thích-Trí-Quang	15.00
Kinh Thủ-lăng-nghiêm	Tâm-Minh	35.00
Lời Phật dạy	Thích-Minh-Châu	5đoo
Luận Đại-Trượng-Phu	Thích-Trí-Quang	10đoo
Từ-bi Thủy Sám pháp	Thích-Huyền-Dung	18đoo
Hương đạo lý (tập I tập II)	Thích-Diệu-Không	5đoo
Phật - pháp	Phật-Học-Đường T.V.	
Lịch-sử truyền bá Phật-giáo	Thích-Trí-Quang	
Hiện-đại Phật-pháp khái luận	Thích-Trí-Hải	

CÒN BÁN

Kinh Vô-lượng nghĩa	Thích-Hải-Tĩnh	10đoo
Cuốn sách nhỏ của người Xuất-gia	Thích-Trí-Quang	10đoo
Cuốn sách nhỏ của người Tại-gia	Thích-Trí-Quang	10đoo
Công-đức Bồ-thí	Phật-Học-Đường T.V.	10đoo
Diễn-giảng Phật-pháp tối thiểu	Thích-Trí-Quang	10đoo
Lớp học Phật-pháp	Ban Hoằng-Pháp	10đoo
Quan-hệ tư-tướng	Thích-Viên-Giác	20đoo
Phật-pháp A.B.C.	Thích-Trí-Quang	10đoo

TÊN SÁCH	TÊN TÁC GIẢ	GIÁ TIỀN
Phật-pháp sơ cấp	Thích Trí Quang	5đoo
Nghi-thức Tụng-niệm Hội P.H.	Thích Thiện-Siêu	2ođoo
LÀ Phật-tử	Nhất - Hạnh -	15đoo
Kinh Vô-Thường	Thích Trí-Thủ	5đoo
Niệm Phật tam-muội	Thích Đức-Phong	5đoo
Mùa Hoa-Đạo (tập I tập II)	Nữ Phật-tử Thừa-thiên	12đoo
Giác-ngộ (từ số 2 đến II)	Tạp - chí	1ođoo
Hội-đương nhân-quả	Lâm - tự - Kỳ	1ođoo
Thiện-Sanh	Chơn - An	1ođoo
Giác-tỉnh mộng đời (thơ)	Thích Diệu - Không	5đoo
Công-đức nhân - nhục	Ni trường Diệu-Đức	15đoo
Tập tranh luận	Vân - Sora	15đoo
Mùa Hoa Đạo (tập I tập II)	Nữ Phật-tử Thừa-thiên	12đoo
Mùa Hoa Đạo (tập III)	—	12đoo
Tin - tưởng	Huyền - Chân	5đoo
Liên - Hoa văn-tập	Liên-Hoa tùng thư	12đoo

MỤC LỤC

- I — LÁ THƠ CHUNG
- II — Ý-NGHĨA LIÊN-HOA
- III — PHỤ-NỮ ĐỨC-DỤC
- IV — TƯ CÁCH BÀ NỘI TƯỚNG
- V — SỰ-TÍCH ĐỨC QUÁN-THẾ-ÂM
- VI — VĂN THƠ
- VII — NHÂN ĐÀM
- VIII — PHẦN NHI ĐỒNG
- IX — BÀI CA ĐẠO PHẬT
- X — BẢN KÊ NGŨ GIỚI và THẬP THIÊN
- XI — DANH TỪ PHẬT GIÁO
- XII — TIN TỨC PHẬT GIÁO VÀ THỜI SỰ